

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik Csáktornyaán hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 frt
Félévre	2 " "
Negyedévre	1 " "
Egyes szám 10 kr.	
Hirdetlők hely elfoglaltnak: Budapest: Goldberger A. V. hird. irod. Bécsben: Schalek II., Dukas M., Oppelk A. és Danke G. L. és társai. Frankfurt a. M.: Danke G. L. és társai.	
Nyilttér petitsora 10 kr.	

Szerkesztési iroda: Fischel Filop könyvnyomdája helyiségében. — Szerkesztő: Fischer J. — Szerkesztőbizottság: Fischer J., Szabad, Csütörtök és Szombat 11 — és 4 órákor. — A lap szellemi részén vonatkozó minden közlemény *Magyarországi szék* nevére küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Filop könyvkereskedése Csáktornyaán. Ide küldendő az előfizetési díjak és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Csáktornyaán, 1886 jan. hó 26.

„Ugyanazon nap süt az ég, Csak hogy nem úgy van, mint volt régen.”

Cicero vészbeszédeinek classicismusa részben abban rejlik, hogy olyan gyenge oldalai voltak, melyeket az ellenfél ha észre vette is, visszavágott; — veszte volt, mert kelepcebe esett. A „Muraköz” ez idők 4. számában »Amerika« aláírással megjelent philippika, nagy mérvben bír e ciceronikus gyenge oldalakkal, bizonyossággal annak, hogy nem hal ki a classicum.

Nincs ugyan ezem ágában sem az öngyilkosság, de helemegyek a kelepcebe azon jó hiszenben, hogy »Emmerika« nem hágy odaveszni, hisz elárulja cikkének minden szava, hogy ismeri a humanismust.

Csáktornya város társadalmi életét mutatja be: nagyító üvegnél kicsinyítő oldalán. Hanyatlunk társadalmilag! Ez bizony tény! Mi az oka? Ez kérdés. De hogy, nem azért hanyatlunk, mert itt a farsang és nem lesz 4—5 táncmulatság s jótékony cél érdekében nem megy bálba senki; a jótékony cél csak jó kifogás, mely sokat ér. Azon 1—2 frt belépti díj nem elég; kinek kinek új toletta, tolettekhez sok pénzbe kerülő apróságok kellene. Ezen többlet miatt a mostani anyagvilág, de anyag nélküli világban kifogás kell jogcímül és ilyen ill a jótékony cél elfogadtatik férjem és apám uramék és öncapacitálás által. De ez mind csak hagyján. Kell azonban még ahhoz hogy valaki — tekintettel arra, hogy nem két, de három felekezeti is van — társaságra mehessen, azon biztos tudat is, hogy ott úgy fogadják, mint a ki oda illik, ott helyén is van. Legyünk egy piczit, egy makszennyit ösztökélj. Azért mert valakinek keresztelvélet az új testamentum szerint állították ki, a másikét a rabinus hiteltesíti, azért, mert az egyik harangzó mellett nem megy el a templomba, a másik pedig harangzó nélkül is kerüli a zsinagógát, azért — elég a contraverszióból — még nincs senkinek előlaga. Miután pedig ily előjogokat vindikál magának egy 3 ik felekezet, a két felekezet nem képezhet egy társaságot, hanem csak kettőt.

Nem azért nem mentek az izraeliták pl. a nő-egylet jótékony célú Sylvester estélyére, mert izz ifju nem volt a rendezésben, de hogy is, ilyesmit csak gondolni. Nem mentek azért, mert ott vagy leereszkedést vagy tolokadást éreztek volna velük — előjogok alapján.

Azután meg azt is lehetne kérdezni, miért nem jöttek el a keresztények a tavali az izz. nő-egylet javára rendezett mulatságra? Zsidó szegényeknek adakozni nem áll a keresztényi szeretet katekizmusában? Vagy beismernek itt is apró személyeskedést? Vagy talán azért, mert a második év előtti ifjusági elite bálon v. tudja Isten melyikben szintén kevés izraelita volt? Akkor tessék azt a mozgalmat emlékeztetbe visszaidézni, melynek hullámai Rum-ban indították meg és becsaptak még a zsinagoga ablakain is. Követ dobni ide, kenyérről vissza, ahhoz oly lelki erő kell, melylyel egy vállalapító bírhat, de melylyel ugyan azon vállalapító hívei nem bírnak hisz azt sem tudják, hogy a tolerancia két vállak közt csak fagypon, mely főlé meg emelkedni kell hogy tűrhető atmoszpherában élhessünk.

Hogy ki küldözte eddig a beépti díjakat jótékony célú előadás v.

mulatságra, ha nem is ment el, bizonyíthatni nem kell. A 3. felekezet bizonyára nem.

Revanche elmaradhatlan pl. mindjárt a tízóltó bálon, mondja Amerika. Tehát azért nem mennek el a február 6-iki tízóltó bálna, mert zsidó a bál-elnök. En hozzá tettem volna még: és azért választottunk mi keresztények zsidót bál-elnöknek, hogy legyen olcsó pénzen, a tízóltó-egylet pénzén alkalmunk revanche otadni zsidóknak.

Bizony furcsa állapotok, Amerika! Azután 15—18 frt. a mit Bozzyay ur a teremét kér, biztos oka Amerika szerint, a deficitnek, mikor keresztények a rendezők! a vendégek! — a jótékony célnél a da k o z ó k.

Azért adjon Bozzyay ur ingyen termel, hogy a vendégek szomszédjához mennek vacsorára? Tudja ő jól, hol van Pappenheim.

A mit mondtam eddig, az csak ezred része a mondhatnámom tízredének, ezt is bánom; de azt, hogy megbánom, nem bánom.

Nyisson békére alkalmat az, ki a békét megzavarta, addig pedig a társadalomban a maga lábán megáll a zsidó is, az államban pedig lesz oly hazafi, mint bárki más.

A mit végül mond Amerika, ahhoz egy óhajtaggal és is hozzá járulok: Legyen úgy mielőbb. — mint ó kívánja.

EMERIKUS

A magy. kir. posta-takarékpénztárról.

„Segíts magadon és Isten is megsegít.”

Miután szorgalom és munka nem elegendő, hanem főleg takarékoság szükséges arra, hogy töké gyűjtethessék; a posta-takarékpénztárak kérdésével kiváló nemzetgazdák, főleg Angolországban, már ez évszázad elején foglalkoztak. Hosszas viták és éret megfontolás után az első posta-takarékpénztári intézmény 1861. év folyamán léptetett életbe Angolországban, s az intézmény szakadatlanul oly gyorsan fejlődött, hogy 1884. december végével már több mint 3 millió betevőnek 45 millió sterling megközelítő, azaz mintegy 560 millió frt. tőkéje volt összegyűjtve. Belgiumban látva az óriási sikert, melyet az Angol posta-takarékpénztárak elértek, 1870-ben megletek bizva a postahivatalok a takarékpénztár teendőinek közvetítésével és pedig nagyon szép eredményel.

Olaszországban 1875-ben, Hollandia és Franciaországban 1881-ben létesítettek posta-takarékpénztárakat. Ausztriában 1883. jan. 12-én kezdte el a postakarékpénztári hivatal működését a daczára a kezdet nehézségeinek, már ugyanazon év végén 353,053 betevő 5,230,858 frt. tőkét gyűjtött, mely eredmény a betevők számát tekintve, valamennyi más államét fölülmulja s a tőkét illetőleg pedig, Angol- és Franciaország után sorakodik. Azon fényes siker folytán, melyet a postakarékpénztárak mindenütt elértek, ezek nemcsak Európában lettek egymásután behozva, hanem a már Új-Dél-Wales, Canada, Victoria, Kelet-India, Japán s Algierben is áldásúsan működnek. Bár mindenütt a postakarékpénztárak létesítését hosszas viták előzték meg s azok czélszerűségére nézve számos ellenvetést hozott fel, most már csak üdvös működését mindenki elismeri.

„Mert” ma minden ember, legyen az tengerész, katoná, vándorló, munkás vagy utazó, a lét bármely napján s minden

órában a legrövidebb idő alatt s teljes könnyűséggel tétéményezhet le az állam feltételén s közvetlen jóállása mellett egyik helységben, városban, melyben lakik vagy átutazik és felvehet ismét visszafizetés sikkal távolabbi helyen.

Mind ezek arra ösztönöztek a magyar kormányt és törvényhozást, hogy az 1885. év IX. törvényczikkkel magyar postakarékpénztár létesítését elhatározza s a magyar közm. és közlekedési miniszter ezen t. cz. alapján a magyar korona területén 1886. évi január 1-én „a magy. kir. postakarékpénztár” czéggel alatt a miniszternek alárendelt állami kezelés és jóállás alatt álló takarékpénztárt állít fel, melynek czéjja első sorban az, hogy az ország lakosságának a takarékoság iránt való hajlamát emelje, fejlessze s hogy épen a szegényebb sorsú résznek lehetővé tegye könnyen s minden költség és veszély nélkül bizonyos takaréktőkét gyűjteni.

A köznevelés és közlekedési miniszternek alárendelt m. kir. postakarékpénztár közöttlenül egy igazgató vezetésére állt.

A m. kir. postakarékpénztár közvetítő hivatalai mindaz m. postahivatalok, melyek a magy. korona területén a miniszter által a postakarékpénztári teendőkkel meg vannak bízva. Muraközben egyelőre Csáktornya és A.-Dombor; ezen hivatalok a takarékpénztári ügyeket a postaszolgálatra nézve előírt rendes hivatalos órák alatt tartoznak elintézni s minden ily ügyben közvetlenül a takarékpénztárnak vannak alárendelt. A m. kir. postakarékpénztár idővel a magy. korona területén kiterjedő egész postahálózatra fog kiterjedni, — egyelőre a külső szolgálat közvetítésével 1886. feb. 1-én 700 postahivatal fog megbízott, melyek azután a szükséges és egyéb körülményekhez képest folyton havonként újabbakkal fognak szaporítottani. Minden közvetítő hivatal fogad el betéteket és teljesít visszafizetéseket. Betevő mindenki lehet, még a kiskorúak is; minden egyes betevő részére az első betét alkalmaival egy saját nevére szóló betétkönyvecske állítatik ki, melybe minden további betét és visszafizetés, valamint tökésett kamatok bejegyzetnek. A legkisebb betétösszeg 50 kr., de hogy a tökégyűjtés a szegényebb néposztálynak megkönnyítetnessék, 5 kros lebellyellegel ellátott takaréklapok kaphatók minden levéljegy elárúsító helynél, mely takaréklapokra további 45 kr. bélyeg reáragasztatván, az mint 50 kros betét, bármely közvetítő postahivatalnál elfogadtatik. — A betétszám maximum nincsen korlátozva, de csak 1000 frt. kamatoztatik s ezen összegig a betét a törvény értelmében nem foglalható le és arra zálog vagy megtartási jog sem szereshető. Az 1000 frton felüli összeg nem kamatoztatván, ha a betevő követelése ezen összeget meghaladja, a takarékpénztártól írásbeli felszólítást kap, hogy az 1000 frton meghaladó összeg felől intézkedjék. Ha a takarékpénztárhoz eme felszólításra 30 nap alatt válasz nem érkezik, ugy a betevő javára az 1000 forintot meghaladó összegért magyar állampapírokat vásárol.

A letett értékpapírok esedékes kamatai a postakarékpénztár által vétetnek fel és mint új takarékbetét a betevő javára könyveltetnek.

A takarékbetétek után három és hattized (3/6) százalék kamat fizetetik.

A takarékbetétek kamatozása a betéti napokat követő hó 1-sőjéig, illetve ugyanazon hó 16-ik napjától kezdődik és a felmondásnak a postakarékpénztárnál való beérkezését, vagy azonnali visszafizetéseket esetén az ezeket megelőző hó utolsó napján illetve ugyanazon hó 15-ik napjánál végződik. A legkisebb elfogadható betétösszeg 50 krajczár. Egy frton aluli összegek azonban nem kamatoztatnak. Minden napári évi december 31-ével az esedékessé vált kamatok a tőkéhez csatoltatnak és azal együtt kamatoztatnak. A kamatszámításnál a hónap 30 nappal vétetik számításba.

Visszafizetések 1—25 frt.ig azon közvetítő postahivatalnál, mely a betétkönyvecséket kiállította, rövid uton mondhatók fel és azonnal fel is vehetők. 25 frton felüli összegek előbb mind g felmondandók a takarékpénztárnál, mely erről 25 frttól 100 frt.ig tartandó összegnél legkésőbb 8 nap, 100 frttól 500 frt.ig legkésőbb 14 nap és 500 frton felüli összegnél legkésőbb 30 nap alatt egy fizetési utalványt állít ki azon közvetítő postahivatalra, a melynél a betevő a felmondott pénzt felvenni kívánja.

A magán takarékpénztáraknál a betevők ismeretségi körök rendezésé után alakulnak, a mi a posta-takarékpénztárnál nem lehetséges; mert ez utóbbinál a könyvecske csak kellően igazolt névre szól. De különben abbéli titkolózásra szükség nincs; mert a posta alkalmazottak a szolgálatból való rögtön elbocsátás terhe alatt tiltatik, hogy a betevők neveikről, vagy a betett összegéről, kivéve postakarékpénztári szolgálattal felelősöket, bárkinek is értesítést adjanak. A postakarékpénztár jogelme adments.

A takarékbetétek kamatai a törvény értelmében mindennemű kereseti, jövedelmi, tökékmam vagy más későbbben ezek helyett behozandó adótol mentesek. A közvetítő hivatalok alkalmazottjai a betevőknek a postakarékpénztárról minden felvilágosítást és utbaigazítást meg tartoznak adni.

A magy. kir. postakarékpénztár azon föli, hogy az ország legtávolabbi vidékén lakó vagy utazó egyéneknek is lehetővé teszi könnyű módon, még a délutáni órákban is csekély betéteket eszközölni, a sors csapásainak vagy egyéb viszontagságoknak alvételét személyeknek azon előnyt is nyújtja, hogy betegségek vagy öregségek napjaira fillérekből jegy kis betéts tőkét gyűjtethnek magoknak, mely tőkék a törvény értelmében nem foglalható le, sem zár alá nem vehető. A takarékos egyéneknek alkalmat nyujt lassacsakán oly kis tőkét gyűjteni, melyt a postakarékpénztár utján, a nélkül, hogy a vételnél megkötésnek tenné ki magát, biztos értékpapírokat vásárolhat magának jutalmékesen és ha a kellő biztos helyiséggel vagy a kezelésre, felügyeletre való idővel nem rendelkezik, a vásárolt értékpapírokat a takarékpénztárnál hagyhatja letétben, mely azt nemcsak minden díj nélkül megőrzi, hanem a sorsolás alá eső papírok buzására felügyel, az esetleges nyereseményeket — az esedékes kamatszámvényeket lejáratkor behajtja, a betevő javára írja s azt erről külön értesíti, ugy, hogy a betevő leteleményezett értékpapírjainak jövedelméről minden farsáng és költség nélkül rendelkezhetik.

Az üzleti ügyekben, mulatságból vagy más czéltól utazó a lakó helyén e czéjre betett tőkét az ország bármely részében is utazék, csekély farsángsággal a legközelebbi közvetítő postahivatalnál könnyű szerrel veheti ismét ki.

A gazda vagy kereskedő a lakásától távol eső helyen, gabona, árú eladásából vagy más követeléseiből befolyt összegeket könnyen fizetheti be, a veszély nélkül magával hordott betéti könyvecskekre.

Azon váratlanul meglepő fényes eredmények, melyet a postatakarékpénztárak mindenütt, a hol létesítettek elártek, bizonyítékát képezik annak, hogy sok hiányt pótolnak és azon reményt táplálják bennünk, hogy Magyarország lakóinak alkalom nyújtatván fillérekért még a legtavolabbi vidéken is könnyű szerrel biztos helyen megkaptarintni, befogják bizonyítani, miszerint alaptalan azon vád, mintha Magyarország népeiben hiányoznák a takarékosági szellem s reméljük, hogy alig fog eltelni néhány év és a száraz számk adatai szembetűnően fogják bizonyítani miként hazánk, valamint sok más téren, ugy ezen az uton is a művelt nyugoti államok nyomdokaiba lép.

H I R E K.

— **A csáktornyai kisdévodára** egy-let czelejának elmozdítására a nm. vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter ev 250 trt segélyt volt kegyes engedélyezni.

— **Vrancsics Karoly** csáktornyai szobagábró ur a helybeli tanítészeti igazgatóságig kezehez, a szegény tanulókat segélyezésre czelebből, több rendbeli bűntérsépenzt volt szives juttatni.

— **„A zagorai Pasteur“** című közleményünk, mely lapunk múlt számában jelent meg, több napi s hetilap figyelemre méltaita s átvette. Azon helyzetben vagyunk, hogy egyéb apró részleteket is közölhetünk az egyszerű földműves gyógyítóról, vagy ha ny tessék: kuruzslóról. Az illető 60 éves, jomodu földművelő. Az egyik fia lelkes, a másik ügyvéd. Alilóltag titkáert már igérték neki nagy mennyiségű pénzt, de ő legidősebbi fiára akarja bizni titkát, hogy az a családban maradjon. Tavai, a horvátországi lapok élesen megtamodták az illeto gyógyítói; vedelmére lelkes fia kelt. Az konstataiva van, hogy az általa gyógyított megmaratkon eddig a vesztéség nem mutatkozott: az már aztán más kérdés, hogy az illeto csaknyugyan veszett eb által lettek-e megmarva s vajlon gyógyítás nélkül is nem ort volna ki rajtuk a düh? Bárhogyl áll is

a dolog, érdemes volna győmőrdnyéről egész biztosit tudni. Felhívjuk az emberiség érdekében t. orvosaink figyelmét ez este.

— **Az 1886. évi újonczozás** működési terveze Muraközben. A csáktornyai sorozó járásban polg. elnök: Molnar Elek, katonai elnök: Werner Janos és és kir. őrnagy, avatószt: Wasztel József és és kir. hadnagy. Polgári orvos: Dr. Krasovecz Ignác. A felszámolás és újonczozás ideje: márczius 27. 29. 30. 31. aprilis 1. és 2. napjai. Az újonczok száma: 332 az I. 278 a II. és 250 a III. korosztályból. — A perlaki sorozó járásban polg. elnök: Hertelendy B. katonai elnök: Werner Janos és és kir. őrnagy, avatószt: Wasztel József és és kir. hadnagy. Polgári orvos: Dr. Mangin Károly. A felszámolás és újonczozás ideje: márczius 12. 13. 15. 16. és 17. napjai. Az újonczok száma: 311. az I. 239 a II. és 243 a III. korosztályból.

— **Meghívó.** Mura-Szerdahelyen a „Hajo“ szálloda nagy termében folyó évi február hó 13-án Ocseseri Janos csáktornyai zenekara közreműködése mellett zárkörtű táncvigalom rendezetik Kezdeté 9 órakor. Belpeti-díj személyenként 80 kr. Csuládegy 1 trt 50 kr. Jó ételék és italokból gondoskodva leend. Körtáth Janos vendéglos.

— **Meghívó** Csáktornya fiataisága 1886. évi február hó 27-én Csáktornyan, a „Hattuy“ szálloda termében zárkörtű táncvigalmat rendez. Rendezők: Dr. Bárdi Gy. Bernák Karoly, Böles Sandor, Csendes Jenő Géza, Hetényi Imre, Király Lajos, Strahna Ferenc, Tomka György, Ujváry Mihály, Verháncsics Nandor. Kezdeté este 9 órakor. Személyleg 2 trt Csuládegy 5 frt.

— **Parklcs Lajos** szobalésto és mázoló Csáktornyan (patak-utca 142. sz. a.) telepedett le s ajánlja szolgálátat szobák kifestésére, termek díszítésére, padlózat berendezésére, cizimtlabk készítésére. Tartós és izstetjes munkát igér. Felhívjuk a t. közönség figyelmét ev ú parosra.

— **Ismet egy lépéssel előrébb.** Hossz-szu küzdelem és tömerdek akadály után végre múlt év végével sikerült derék segéd-szolgalabranknak t. Böles Sandor urnak Csáktornyan is az 1881. évi 15. t. cz. 172. szakasza értelmében 20 tagból álló ipari-társasági megbizottat megválasztani és így a lent nevezett tőrevényzeikk 172. szakaszának eleget tenni. Az iparhatóság megbizottak a következők: Bors István, Debics János, De-

medik Ede, Czetkovics Antal, Hadrovics István, Prusac Alos, Hanzsel József. Mast-nak József, Megla István, Morandini Bálint-Rosenberger Lajos, Novák István Reizer Antal, Sziber János, Lukonyák Janos. Rosenberger Zsigmond, Moharics Pal, Petrics Ignác, Novák Ferenc és Neumann Samu. Végig tekintve s díszes névoroikon, mind-egyik név mintegy garantálta szolgát, hogy a fараdhatlan buzgalmu s ezen ügyért oly lángolón lelkesedő szeretett kir. tanelgyelő-zón dr. Ruzsicska Kálmán urnak, a mult évi október hó 1 én 2772. sz. a. kelt iratában kifejezett óhaja teljesül t. i., hogy Csáktornyan is az ipariskola kérdése s tanév végeig teljesen megoldandó szervezést nyer. Adja Isten úgy legyen!

— **A helyben alakitandó kereskedelmi casinó** tárgyában létrejöni mozgalom eredménye vezetett, a mennyiben a mult heten megtartott alakuló közgyűlésben a megalkulás elhatározatát, az alapszabályok elfogadtattak az igazgatóság megválasztatott elnök Benedik Ede ur, alelnök Hirschmann Leo ur, pénztárnok Heinrich Miksa ur titkar dr. Wolák Adolf ur és 5 választmányi tag; sőt a szervezés és berendezés czéljából kiküldött bizottságok is munkálataikat befejezték és pár nap mulva az alapszabályok jóváhagyás végett fel toker terjesztetni.

— **Deak József** Csáktornya város-érmeltesje pénztárosa egy füzeten mutatja be a város számadását az 1885 évről. A számadásból kitűnik, hogy az évi bevétel és kiadás 34041 frt 13 és egyenyedő kr. volt. A vagyon és a rehavater 28927 frt 34 és fél krnyi összeget mutatnak.

— **Dr. Tersánszky Gyula** perlaki ügyvéd urnak lapunk 3 utóbbi számában közölt jogi szakközölményét, hely szűke miatt meg kellett szakítani s hogy más t. munkatársaink is helyet adhasunk, a szóban levő közölmény folytatását egyelőre abbahagyjuk. Ezt annál inkább is tehetjük, anélkül, hogy értelmezavar állana elő, mivel lapunk múlt számában közölt részlettel a közölmény bevezetése ért véget s a t. iró ezek után fog átérni fejtegetésének tulajdonképen tárgyára, az „ösiségr.“ Ezt az illeto közl. t. irójának kérésére s saját igazolászakura hozzuk t. olvasóinknak tudomására.

— **A mult hetekben** a csáktornyai vasuti állomáson keresztül több száz darab lovat szállítottak Trieszbe, honnan állitóltag

hajókon Konstantinápolyba szállítják azokat. Az utolsó loszállító vonat 860 drh lóval 5 nappal ezelőtt hagyta el a csáktornyai vasuti állomást.

— **A Csáktornyai kir. postatakarékpénztárnál**, egy heti fennállása óta 45 bevéte 701 frt. 50 kr. helyezett el, ami tekintve azt, hogy itt helyben 2 társulati takarékpénztár van — ez új intézmény gyakorlati volta mellett lenyit.

IRODALOM.

Még nem volt széfidoralmi vállalatunk, mely regényben, elbeszélésben, rajzban, költeményben a legjobb magában egyesíteni oly következetességgel és busga lommal törekednek mint a „Gondzód“ szépidoralmi hetilap. Az elottunk fekvő II. évfolyamnak 15—18 számaiban öt regényt találunk. Beveződik: Beniczek vez. Bajza Lenke re. énye „A vér hatalma“; folytatódna: „Az utolsó kuruczvilág“; újonnan J. La-jostól, „Csiricsári Bertalan ur 6 mellosága“; Zvetesi Arnoldtól, „A kigyó“; Belot Adóltól. Az év új számaiban pedig megindult Tolnai Lajosnak, a lap kitűnő főmunkatársának társadalmi regénye „Eladó birtokok“ Az elbeszélések, rajzok, humorosképek egész özönből csak a következőket emeljük ki: „Szomorujáték cseleszővő nélkül“; Ejszaki Karolytól, „Az álmodó“; Tóth Bálától, „A barát-nók“; Paal Árpádtól, „Vallomás a sötétben“; humorosk Madarasy F. Lászlótl, „Fogadjunk“; humorosk Csáktornyai Lajostól, „A nagy ur előtt“; Kabos Edétől, „Egy férj története“; Bródi Sándortól stb. Kiváló figyelmet érdemelnek az egytől-egyig gyönyörű költemények: így Ábrányi Emil hazafias ódája „Dréglé alatt“; Tolnai Lajos nagy hatást keltett balladája „Kun László“; Dalrnady Győző „Karcsonyi gondolatok“ és Palgály Lajos „Ne menj az emberek közé“ című szép költeménye Ajánljuk ez egyetlen magyar regénytárt, mely olcsóság tekintetében is egyedül áll (előfizetési ára negyedr évre 1 frt 50 kr.) a művelt magyar közönség lelkes pártfogásába. A kiadó mindenkinél ingyen és bérmentve szolgál mutatónyval számmal, ki e végett levelez lapon a „Gondzód“ kiadóhivatalához (Budapesten, dob-utca 14. szám fordul. —

Urednikova povernica je vu stanju tiskare Fischele Filipa vu Čakovcu. — S urednikom razgovarati se more: pondeljek, sreda, četvrtak i subota od 11 i 4. uri. — Sva pisma i poštom naj se pošljaju na ime Margitai Jozsefa urednika vu Čakovcu.

Ispravljeno: Knjizara Fischele Filipa vu Čakovcu. Sin se naj pošljaju presjedaju i oglasi.

MEDJIMURJE

NOVINE ZA PUK

IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Gona je:

Na celo leto	4 frt
Na pol leta	2 "
Na četvrt leta	1 "

Oglasi se poleg pogodne 1 fal računaju. Iz vnu toga se mora platiati za svaki oglas kulkopot izlazi, 30 kr. vladni strošk.

Govor.

Kojega su gosp. Molnar Antal ablegat čakovečki držali na orsačkom spravišču vu Budimpeštu.

Postuvano spravišće! Pred jedinim letom sam g. Ministra peneznih poslov vu ovom spravišču prosil, da bi svoji skrb obrnul na Medjimurje, koje po krivionom rešavanju gornice i po zabranenju povanja duhana jako kvarvalo. Kaj se dotiče gornice, mislim, da gosp. Minister čisto inače misliju veda kak su predi misliju, pa zato od toga nebudem već govoril, nego s dopušćenjem postuvanoga spravišća nakalim sam nekoliko rečih od povanja duhana pregovorit.

Vu novinaj sam čital, da je varmegjinski opravljajući odbor molbu na g. Ministra odpravil, da bi Medjimurcom dozvolili povanje duhana. Jako me to veseli.

Ali ipak hoćem denes govoriti i to činim zato, da g. Ministra osvedočim, o potreboći povanja duhana medjimurskoga.

Vu Medjimurju se povata čak zvani muzki duhan vu dugo let, kojij vrsti duhana je okolica medjimurska jako šodna, ar je duhan jaki, pa zato lahko podnaša one megle, koje se vu Medjimurju već krat pokazuju. Pa ravno te megle medjimurskim gospodarom nedopuštaju, da bi drugi kakov žitek povati mogli, pa su zato poteli duhan saditi, kojim su svoje potreboce pokrivali. Već okolo 1830. leta se je medjimurski duhan vu Austriju prodaval. Gđa je pak vu Austriji povanje duhana cvesti počelo i vu Magjarskom Medjimurju je povanje duhana lepo napredovalo, tak da je 1851 leta vu Medjimurju 2605 gospodarov na 1110

mekot 6—7000 centov duhana pripovalo, a 1858. leta 2695 gospodarov 1267 katastralnih mekot duhana zasidilo. S toga se vidi, da su vu Medjimurju s prvine samo menji gospodari duhan povali, koji su svoje malo zemlje na drugo obrnuli nej mogli. Ali posle su i bolji gospodari počeli povati duhana i vno go bošega. K jeva je orsag jako rad prek kupil.

Medjimurski duhan vu sebi ima nekakše ulje, koje, gđa se duhan vuže, čstro duhu ima. Osobita vlastitost medjimurskoga duhana je, da se od pokvarevanja jako lahko očuva. Vu Magjarskoj je još vu debrecinskoj, Njiregyházi i nagytarkánykoj okolici povat takov duhan, kak je medjimurski.

Od medjimurske fele duhana se je vu orsagu pripovalo

1877 leta	3137 m. cent
1878 "	2880 "
1879 "	1742 "
1880 "	2736 "
1881 "	3656 "
1882 "	2472 "
1883 "	1212 "

Ali vu ovih zadnjih letah već mega medjimurskoga duhana, jer je već Povanje bilo zabranjeno.

Vu Megjimurju se je 55—65% duhana pripovalo i to vno go bošega nego je debrecinski ili nagytarkányki, ali za orsag je vno go već vreden bil ar pri pravlanju je vno go više vode vu se popil, kak koji čragi duhan pa je zato i orsag vešt hasek imel.

Vu orsagu se je nej samo on duhan potrošil, koji se je vu orsagu pripoval nego se je moral još iz iznemostva kupovati, pa zato sigurno moreno reći, da ako bi se vu Magjarskoj od 10—12 jezer cent duhana pripovalo, vse bi se potrošilo. Ali ipak je vlada zabranila

povanje duhana vu Medjimurju jedino stoga zroka, da su ga vuogi proti zabranenju prodavali, kaj se nije samo vu Medjimurju zjavalo, nego vu svih mestih, gđe se duhan povat.

Po tom zabranenju je vu orsagu do 2000 centov menje medjimurske fele duhana, kaj more naš orsag iz vanskih orsagov kupiti, a bude moral i već kupovati, ci se bude trošenje toga duhana den na den povnožavalo. Kak ja znam, orsag more duhan iz Ruske kupovati i za cent ruskoga duhana plaća 19 frt. 50 kr. pa je 1884. leta orsag moral 60.000 frt dati za duhan vu zvunski orsag. Či bi se pa Medjimurcom dopustilo povanje duhana, orsag bi do 35.000 frt. prišparal i či bi se po celem Medjimurju dopustilo povanje duhana to nebi samo nam dosta bilo, nego bi još Austriancem mogli pripomagati.

Iz ovih mojih rečih se vidi, da je velika potreboća vu orsagu medjimurske duhana, pa bi zato potrebno bilo, da bi se to povanje još letos dopustilo. Či su Medjimurci falili, to su već zadosta kašigovani, jer njim već viša let polja prazna ležuju.

Gđa bi se Medjimurcom pak dopustilo povanje duhana, nebi već nigdo mogel orsag vkaniti, i bi se oni zakonit poprijali, koje je varmegjinski odbor Ministru preporučil.

Dokazal sam, da je orsagu potreben medjimurski duhan, a či k tomu još vezemore, da je medjimurski duhan vno go bolji kak je ruski a i vno go faleši, jer se za ruski duhan plaća 19 frt. 50 kr. a Medjimurci su dobivali za cent 14 frt. zatim dovažanje duhana z Ruske je jako težko, pa se večkrat niti toliko nemore dobiti, koliko bi bilo potrebno, pa se zato dobra fele medji-

kurskoga duhana more s dragim goršim duhanom meštati, a gđa spazi občinstvo, neće ga trošiti i tak orsag kvaruje.

Po ovim mojem govoru vufam se, da sam dosta osvedočil g. Ministra i postuvano spravišće s potreboći medjimurskoga duhana pa se zato vufamo, da budu g. Minister povanje duhana Medjimurcom dopustiti, jer stem nebudu samo želju medjimurskoga puka spuniti, nego i orsagu veliki hasek napraviti.

ZABAVA.

Dika občine.

(Pripovešt)

Ali tu i tam v orsagu čulo se je pripovedati nekaj i za Ovčarovoga Miškeca. Veda je tu, onda pak tam vu onom varožu a svigdi je izvraten dijak, posved ga izvanredno hvallju. Bormeš bormeš, još bude iz njega školnik postal, mrti i plebanus!

List za listom, jeden lepši od drugoga dohadjal je vu njegovo selo, koj k rodbini, koj gosponu školniku a i istoj gospi školnikovici tak, da ga e na zadnje gospon školnik jako obljudil. Sve je za njega najlepše stvari pripovedalo.

Te lepe glase to se razne začul je i bogati Pričlica pak akoprem od svega jedne reči verovati nije hotel, ipak mu se je srce napanilo čemerom naš tak lepimi glasi sina jednoga galženjaka.

Vu tom čemeru zavikne jedenkrat na svojega doma dangubečega Ivana, koj je baš vu svojoj selakoj opravi s podsakanimi rukavi ter bosonog gnoja nametal na kola. Gđe si ti? ovakov i onakov; najednut da si mi tu!

Ovdi sem japa! odvikne Ivan, ter se postavi s lopatom na ramenu, zavr-

an i skustran, da ga je strahota bila pogledati pred ohologa oca. Hahl kaj se tak pred me dohadjaš ti bitang? Zato sam te skolati dal, zato sam tolike stotine na te potrošil, lebuđakav biruš.

Vi ste me naveke sami iz škole van vzeli, reče zbantovani Ivan I. Ar si bil drveni mató! svigdi si mi sramoto nanesel! Doli vezda s lopatom, ako nečeš, da ti ju na hrbtu spoterem!

Vezda se oblečeš v najlepšu svoju opravu, ideš s menom k našem zemeljskomu gospodinu Slivaru i da se ne budeš zabadao okolo doma povlačil, hočem da se oženja. Jeli si čul, kaj je postalo iz onoga tolvajskog sina? jeli znaš, da su njegovomu ocu na gaigah vrane oči kopale?

A kak je ja išel k gospodinu Slivaru dragi japa, kad još nigdar tam bil nisem. Zapita nepovoljno Ivan. Pak kaj hočete s onimi devojkami, kad su one višekorodjene gospođice?

Jednu budeš ženil, koju god; si razmel ili hočeš, da ti glavnik na vrat svežem ter te ovak tam odpelam? Ako se znaš okolo špolarovih kćerih motati, tak pokazi ovdí svoju znanost.

Dosta si me penez koštaj; na jesen bude svadba, ovak bude, tak hočem imetil Slivar bu si to za sreću držal, onda mu imetek na bubenj vudriti dam, gda bude meni volja. Ženil se budeš, punktum!

I dok je siromak Ivek žalostno koracal prama svojoj komori, da se obleče i srce pripravi na nemilostivni taj korak, do toga prematral je gizdavi Prislica svoj prostrani dvor i bogati sadnjak, ter si je napravio predstavljat tam igrajuće se gospođske vruke i četvero prečne hintove, misleći, ako se Ivan oženi vu veliku familiju Slivarovu, to se bude sva ona visoka gospoda pri njem šadjala i zabavijala.

No, budemo vidli-pomisli vu sebi gto bude onda vekaš dika občine. Ovčarov Miška, ili pak Varga Ivan, iz kojega budem v jednom hipu poglavitoga gospodina napravil!

IV. Poglavje.

Nemore, to nemore biti dragi moj kume, reče notariuš jedne večeri, ter zgutne kupicu dobrog starca. Pak zakaj neš zapita zarženji Varga?

Am kaj se mogućnosti tiče - počme sim tam motati notariuš, još bi to moguće bilol ali pogodba, pogodba! Kakva pogodba? zapita Varga.

Hm, još nekaj penez bi gospodin Slivar potreboval. No za to je lahko, reče Varga. Ja mu dam.

Gospodin Slivar rad bi postal ablegat, pak ako mu ni to izposlušemo, onda dobito kojogod kćer, a kaj još više! Ivek bude još sudac a još i više. Čisto lahko vicišpan.

Fikum teremetete negda! to bi bilo lepo, zaklikne stari Varga ves zvum sebe.

Familija Slivarova je velika i gospođska, samo nekaj več penez, pak bude sve ilo. Vi bi onda kume pasali za kakvoga sirotinjskoga oca a i ja bi pri varmegiji nekaj zgrabil. Istina je, da je k tomu lepa summa potrebna, nu kaj bi zgubili na brodu, to bi strostruko nazad dobili na malti!

Rečeno većineno. Za kratko vreme sve je tak vuredjeno bilo, kak je dogo voreno. Več su se posvud v selu vijale zastave sa zlatnim napisom: Živio Slivar Gabor! Živio Deakpárt!

Prislica plaval je vu morju neopisiva veselja. Sami vicišpani i sirotinjski otcí mrvili su mu vu glavi, to je izdavalo njegovo veličanstveno držanje.

Ali mili Bože! vu neopisivu ovu radost, najdenkrat zasekla se je strahovita šalost. Vu selo zasekla se se vijajati još nekakve druge zastave s napisom: Živio Ovčar Mihaj! Živio balpart!

A odkud je ov dosele? jeli iz oblakov opal ili ga je veter donesle? zagrmí Varga.

Ovčar Mihajl postal je profesor vu Topolca a njegov glas reznesel se je daleko po orasgu. Tak lepoga, tak fino ga tak ljubijena i spametnoga mladiča na daleko i široko nisu poznali.

Živio balpart! Živio Tisza Kálmán! vikal je narod dan i noć, a siromašni Prislica samo da nije iz kože vušel od jada i zdrojnosti.

Pak kak lepo je Ovčar Mihajl s narodom govoril; nije nje drugač nazival kak: Draga moja braća, rodbina i prijatelj! Plakalo se je staro i mlado od radosti, slušajuć lepe reči svojega domorodca.

Nije se nikaj napuhtavao, nije obećavao niti sudcije niti tuturšta. On je samo rekel: Koga bi zastigla kakva nepriklia ili nevolja braća moja, rodbina draga, prijatelji mili, on naj se samo k meni vtoče, ja budem tak dugo hodil i delal, dok mi polešćicu shodim. Bog mi bude tak na pomoć, kak vezda istinu govorim!

V. Poglavje.

I za istinu blagoslovil ga je. Bog. On je postal ablegat. Narodu svojem pak ostal je pravi prijatelj i otec; k njemu je svaki vudno i v noći slobodno s prošnjom došel. Pri njem odprta su bila vrata, odprto srce za svakoga siromaka tak, kak bogataša. Niti ga nisu drugač zvali kak naš Miškec Pred istom decem nije drugo bil, kak: Miško bačil!

Stanoval je vu lepoj palači v Budimu; grofi i velikaši, činovnici i častnici s velikim su mu se poitanjem naklanjali. Tam je bil presvetli gospodin. Tu doli pak ga ipak nisu drugač zvali, kak: Naš Miškec Miško Bačil!

A kaj pak se je pripetilo s bogatim Prislicom? Siromak od jada, kaj je tolike peneze potrošil, toliko vina zabadao razočil, od žalosti, kaj mu Slivar nijune kćeri za snehu dati nije hotel, zbetažal je. Jako je zbetažal i za kratko vreme vumrl je.

A Ivek njegov ufanja puni sin? Ah! on je borkes samo pri starom ostal. Ime Citrom nosil je do smrti.

Prošidnost svemogućega Boga hotela je, da iz drugoga postane dika, kćeruna občine.

Prevodil: GJURO GERENCŠER

Kaj je novoga doma?

— Porušena škola. Ove dane se je skorom velika nesreća dogodila vu Ujpešti. Okolo četire vure popoldan, porušil se jedna stena škole na vučenike. Svi su još vu razredih bili; jih je pet oranjenih, jednoga je ipak stena zakopala i ožarvajenju se komaj morene nađati. Tu nesreću je to zrokovale, da kroz dugo vreme je sneg curen i kak se ve taliti počel, namočil je zidove stanja tak, da se je jedna stena porušila. Da se nebi nesreća opetovala, je školski odbor školu zaprl.

— Obiteljska drama. Vu Devi se je sledeće dogodilo: Jedna devojka po imenu Ferlinger, nije štela zamužiti k onomu, kojega je majka njoj zebrała. Zabadao je kćer mati prošila, da ako vure dragoga si nemore osretiti, barem naj od ove ženitve odstupi, ali to je sve zahman bilo. 26-ga januara se ta devojka vu svoju najlepšu opravu obiekla i popila gífta. Gde ga je zela; gde ne, to neznamo. Kak joj mati outri dođe vu onu sobu, gde joj kćer mrtva leže iz van sebe je postala i vpišil se s nozom vu sinjak. Tak su i nju našli poleg mrtve si dvojke.

— Kr. poštanske sparkasse; Prvoga februara su se kr. poštanske sparkasse odprle vu većih mestah našega orsaga, ali po vremenu bude svaka, i naj menjša posta imala takovu sparkassu. Cilj kralj. sparkasse je, to, da se puk na šparanje privuča i svoje prišparane krajcarje ali forinte na sigurno mesto dati na interese more. Za poštanske sparkasse vlada dobrostoji. Ova sparkassa prijeme od 5 krajcarov do 1000 frotv i plaća od stotine 3 frot. 60 krajcarov interese. Pri nas vu Medjimurju samo vu Čakovcu pak vu D. Dubravi su postavili poštansku sparkassu, ali za nekoliko mesecov bude svaka posta dobila takovu sparkassu. Zato si za dužnost držimo od toga više onda pisati, kada budu se sve ove sparkasse odprle. Do ti čas preporučamo onim post. čitateljem, koji blizo Čakovca ili D. Dubrave stanuju, naj si nesuju prišparane krajcarje vu ovu sparkassu. Ali na to ipak opomenemo post. čitatelje, da iz ove sparkasse na posudu penezi se nemerju van vzeti.

Stavljanje vojnika bude se ovo leto vu Medjimurju vu sledećim redu obdržalo: Vu Čakovskom kotaru 27, 29, 30, 31. marcaša i 1, 2. aprila Vu priločkom kotaru 12., 13, 15, 16, i 17. marcaša. Predsednici su vu Čakovskom kotaru: Gg. Molnár Elek i Werner Janoš c. i kr. major; vu priločkom kotaru Gg. Hertelendi Béla i Werner Janoš c. i kr. major. Doktor bude vu Čakovskom kotaru Dr. Krasovetz Ignác, vu priločkom: Dr. Mangin Károly i svigdi jeden vojnički doktor.

— Gost kakti tolvaj. Ove dane je jen fino oblečen gost stupil vu hižu jednoga plebanusa po imenu Illek Vince vu Uj-Peštu Plebanus, koj za istinu jeden fini človek majgar, je lepo prijel svoje-ga gosta i državao ga je kod njega na obed, jer taj isti se je za njegovoga rođjaka vun dal. Ali taj rođjak je komaj čekal, da sam ostane s plebanusom, da se pred njega postavi i da mu povče zroka zakaj je on k njemu došel. Rekel mu je, da bi on penezu netao. Plebanus vsegne vžep i da mu jednu petacu Ali on nije s tim zadovoljen bil. Moli od njega više. Plebanus prepozna s cim ima posla: pod onim imenu, da donese svoju pučku. Ali med tem je rođjak spazil da neko k plebanusu dojde, beži vun na gang i zavori ganjska vrata, i on vudri bežati; plebanus s svojom duplenkom nazad dojde napravil larvu i na jenput opazi da njegovoga rođjaka nema više. Ve ga išeču.

— Kratke novine. Vesprim varasu vu vuki pogledali na veliki strah stanovnikah. Muži su samo s kram-pami i rashumi je komaj mogli iz varasuvunstrati. — Vu Rimaseci se je jen devet let star dečak vtopil vu potok Rimu — Vu Solinoku se je Mondada Anton, 22 let star mladi človek strelil.

— Vu Holliću vu fabriki je mašina jednoga lutu a pograbila i tak rekuč čisto raztrgala da je za pol vure vumrl. — Vu Nyitri su se devojke Kuna i Lyndmayer Anna, koje su skup stanovala, zadušile. — Vu Bel-falvi se je jen obesil, jer ga je žena ostavila. — Strašno i grozno je vmoril jeden vu Peštu nevestino dete. Siromaskomu detetu je pod nos gorecu lampu držal, ali kad je videl, da se neče zadušiti, obesi ga na jednu nogu i tak dugo ga je bil, dok je ni vumrl siromasno dete.

Kaj je novoga vu velikim svetu?

— Vu Plymouthu su jednoga obesili, koj je svoju ženu vmoril. Te galjenjak je do zadanje svoje vure sve tajil i još onda, kad mu je sud obsudil ve enje, ali niti onda još, kad je već pod galgami stal nije stelnikaj valuvati. Pod galgami je ove reči rekel: Današ mi mene sudite, ali na drugim svetu budu vas. Več mu na sinjak bitil vuže, kad na jenput zakričal, da nekaj oče rećiti: „Valujem, da sam ja vmoril svoju ženu. Ali za to je za dve minuti vu zraku visel.

— Pojedini prsten. Vu Berlinu (glavni grad Nemske carevine) je jen mesar jednoga vola zaklal, vu kojim je jednoga lepoga prstena našel. To je on vu novine del. Za nekoliko danov se je jen trgovce, javil koj volovi trguje, da je onaj prsten njegov, jer je on zgubil jednoga i ogeda nemore nikak najti. On je imal pred nekoliko tijednov jednoga vola, koj je samo onda pl, ako mu je lampe odprl. Pri ovim delom mu je vol ni samo vodu, nego i njegovoga prstena popil i tak je njegov prsten vu Berlin došel. Samo od sebe se razme, da je trgovce nadaril onoga, koj mu je prstena opet nazad donesl.

— Kolera. Vu Talijanskom okolo Padue je opet kolera nastala. Talijanski ministerium se već trudi, da te grozni beteg zaništi. Vu Battaglii je još do vezda nigdar ne bilo kolere, ali tomu betegu je još i nekaj drugo krivo vu onim istinu mestu; i to, jer tam ima svakojačkih zvirilicah, koje zreplo vu sebi državaju, i to veljuju, da bi ovaj zrok kakti hranil istoga betegu.

— Strašni človek. Vu Uj-Kaledonij je jen človek po imenu Georget vumrl ove dane, koj je bil zaprti, jer je jednoga vmoril. Taj človek se je odlučil, da od glada vumre. Kak je vu Uj-Kaledonij došel, nije štel niti piti, niti jesti zakaj su ga opet jako kastigivali, ali to je sve nikaj ni basuvalo. Na zadnje došel je k cilju svojemu, k svojoj zadnoj vuri. — Prošil je, naj dojde k njemu ravnatel,

jos jedenput da ga vidi. — Ravnatel spuni njegovu želju i dojde k njemu. Vu zadnoj vuri je sve pripovedal njemu, Povedal mu je, da ni samo onoga trgovca zaklal, nego da i svojega dragoga oca je zadušil. Ali duže nečem živeti i za to sem se obsudil ja sam na smrt.

— Goreča fabrika. Iz Prage pi-seju, da je fabrika Sobotka Jozefa istoč zgorela. Ali na sreću su svakojačke mašine i sredstva oslobodili. — Kak je oženj izišel, to još neznaju. Fabrika je za 500,000 osigurana.

— Vanjska politika se je malo promenzila. Na srbski odgovor koja samo po nekakvih uvutih je pripravljena za mir, odgovori Bulgaria, koja se po Serbiancem ravnu vu tom poslu. Kak Milan veli, da su Bulgari samo ruski stupi i ako se Bulgaria povekša, stem se samo Ruska povekša, koja si ruku danas — zutra proti Kon-tantinopolju reztegne.

— Vu engleskoj je novi parlament kraljica s govorom odprla, gde je napre donesla posle od Bulgarie i Rumelie, nadalje Birnu i egipjske posle.

Priposlano.*)

Onoga P. Gospona, koj vu naše krcme hodi pit, pak se tam neprijetno zabavija i forintace rezdeuje, prosimo, da već vu našu občinu vu tem poslu ne dojde, ar budemo drugač njegovoro celo ime i njegovu zabavu vu ove novine izpisali, paks njim mrti i drugo kaj napravili.

Vu Privilavcu, 5. februara. 1886. Nižni mir ljubljivi poljedelci. *) Za čanak pod ovim naslovom ne odgovora uredništvo.

Table with 2 columns: Item and Price. Items include Kuruza, Pšenica, Hrz, Jčemen, Zeb. Prices range from 5.70 to 7.70.

LOTTERIJA Budapest 1886 31. januar

43 12. 5. 2. 58.

Szerkesztő: MARGITAI JOZSEF urednik

Hirdetések.

Arverési hirdetésnyi kivonat.

A perlaki kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy SÁROSI LÁSZLÓNÉ szül. GRÉSZ GIZELLA végre-hajtónak özv. FRANCISUS TAMÁSNE szül. MIHOCCZ VERONA végrehajtást szenvedő elleni 100 fét ökövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a n. kanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. járásbíróg tartótlén lévő Csehovecz községben fekvő a csehovecz 248. szízkvben A f 8ja tele 34ja tele, 493 fele, 52ja tele, 57ja tele és 67ja hrsz. fele ingatlanokra az Arverési 563 ir. ezennel megállapított kiáltási árban elrendeltes, és hogy a fennebb meg-jelölt ingatlanok az

1886 évi február hó 27-ik napján d. e. 9 órákor

Csehovecz község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul se eladnati fognak.

Arverezsi szándékokköz tartoznak az ingatlanok becslésének 10 százalékát kész-pénzben, vagy az 1881 LX. t-cz 42 §-ában jelzett árforalmnal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333 sz. a. kelt igazság-ügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt övadekkesi értékpáriban a kiküldött kézhez-leltelen, avagy az 1881 LX. t-cz. 107 §-a értelmében a hánatpenznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiáltott szabályszerű eismervénytől felszámoltatni.

Kelt Perlakon 1885 évi december hó 5 napján. A perlaki kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

A Betegárlak című riportban számos hízi-szer van emlíetve, melyek sok éven keresztül megbizhatónak bizonyultak s ez okból a legmegelőbb ajánlatra méltók. Minden betegnek ismeret kelles a rapakort. Különösen pedig azokat, a kik közvényben vgy. azaban, tudósorvadásban, idegyógyesásban, székárlan szi. szenvedések, arra figyelmeztetjük, hogy az egyszerű házzszoval által nagyon gyakraim meg az ugynevezett gyógyíthatatlan betegségek is meg-szűnnek. A ki a „Betegárlak” olvasni kívánja, az igy egy leendőlapot Richter kiadó-inté-zetének Lipsetbe, mire a rojgát megküldik. A megrendelésnek ez költségbe nem kerül.

